

Vormen van dromen.

Als de verhuizers weg zijn luisteren we boven op bed
naar dit merkwaardig krakende huis.

Je zegt: het is overal anders en toch hetzelfde, ontdekken
dat een klok tikt betekent nog niet dat je beseft wat tijd is.

De vakantie dat we veel te hard de berg af reden,
nog net konden remmen voor de opduikende eland,
in het gieren en kantelen meteen ook ontdekten wat gevaar is.

Vroeg tante vertwijfeld aan het stervensbed van oom: waar
ben je, waar is ie nou? -om eerst met haar ogen en daarna letterlijk
de kamer van boven naar beneden af te zoeken.

Hieraan denk ik als we in het raam een luchtballon zien verdwijnen.
Op een dag zeiden we tegen elkaar geluk is niet te koop,
we moeten grondig wat roetvlekken poetsen.

En je danst jezelf de maanden door, tast 's avonds met een lucifer
je gebit af, je sokken draag je binnenstebuiten omdat dat warmer is
voor je altijd koude voeten.

Het zijn allemaal vormen van dromen. Zoals de keus voor open,
voor vitrage, en met gesloten gordijnen creëren we iets
dat in de verte op een bunker lijkt.

oktober 2017